

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for modtagelsen af lovforslaget. Der har jo stort set været opslutning hele vejen rundt, og jeg skal ikke benytte lejligheden her til at træde meget rundt i det. Jeg tror, at vi med det her har fået et meget mere nuanceret og dermed også langt bedre mulighedssystem til at kunne gribe ind i de forhåbentlig ganske få tilfælde, der kan blive tale om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Anden næstformand (Henning Grove):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:**Forslag til folketingsbeslutning om autorisation af zoneterapeuter og akupunktører.**

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 11/11 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Sundhedsministeren (Carsten Koch):**

Almindeligvis bliver alternativ behandling opfattet som en behandling, der udføres som et alternativ til den behandling, som autoriserede sundhedsfagligt personale udfører, f.eks. læger, sygeplejersker m.fl.

I Danmark anvender vi mange forskellige alternative behandlingsformer: akupunktur, zoneterapi, healing, kinesiologi, kostterapi, massage m.v. Området er indirekte reguleret i lægelovens kvaksalveribestemmelser, hvorefter en alternativ behandler kan straffes, hvis vedkommende udsætter andres helbred for påviselig fare.

Anvendelse af akupunktur må kun foretages af en læge eller en medhjælp for lægen, fordi det efter retspraksis betragtes som et operativt indgreb. Det helt afgørende formål med autorisation er at sikre, at personalet har den nødvendige kompetence, således at patienternes retssikkerhed tilgodeses. Det er derfor kun personalegrupper, hvis erhvervsudøvelse kan indebære en fare for patienterne, som autoriseres.

Det er Sundhedsstyrelsens vurdering, at zoneterapeuter og akupunktører ikke udfører en virksomhed, der efter styrelsens opfattelse kan anses for farlig for patientsikkerheden. Denne vurdering underbygges af, at Sundhedsstyrelsen ikke i flere år har registreret, at zoneterapeuter og akupunktører har udøvet en virksomhed, der har været til fare for patienterne.

Farlighedskriteriet – og det er det, der er det afgørende – taler således ikke for etablering af en autorisationsordning. Hertil kommer ifølge Sundhedsstyrelsen, at heller ikke det videnskabelige grundlag for de omhandlede alternative behandlingsformer er af en sådan karakter, at man på indeværende tidspunkt bør overveje autorisation af disse grupper.

Herudover medfører en autorisationsordning, at den autoriserede sundhedsperson undergives tilsyn fra Sundhedsstyrelsen. Der stilles endvidere krav om, at sundhedspersonen skal have gennemgået bestemte uddannelsesforløb, og klager over virksomheden kan indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. Det er derfor ganske ressourcekrævende at etablere og administrere en autorisationsordning.

På denne baggrund finder jeg i overensstemmelse med det notat, jeg har modtaget fra Sundhedsstyrelsen om spørgsmålet, ikke behov for at autorisere eller særligt anerkende zoneterapeuter og akupunktører. Jeg ser derfor heller ikke på nuværende tidspunkt noget behov for at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal klarlægge, hvorledes autorisation eller lignende af disse to grupper kan ske.

Sundhedsstyrelsen har endvidere netop i januar fremsendt et særligt notat om de retlige og sundhedsmæssige problemstillinger i forbindelse med ikkelægers anvendelse af nåle til akupunktur i behandlingsmæssigt øjemed. Også heraf fremgår det, at styrelsen ikke anser akupunktørvirksomhed for at være til fare for patientsikkerheden.

Styrelsen foreslår på den baggrund bl.a., at adgangen til at foretage nåleakupunktur side-